

[Bo Kristensen]

sition, som satte hælene i over for at gennemføre forslag om uddannelsesstilbud, fordi man i oppositionen sagde, at der ikke er uddannelsespladser nok, at de ledige vil komme til at stå bagest i køen, og at der ingen chancer er for de ledige for at gennemføre en uddannelse.

Hvad er tilfældet? Ja, af de 9.000, som fik tilbud om uddannelse i 1986 – jeg ved godt, at den socialdemokratiske ordfører på det tidspunkt sagde, at det ville være 30.000, der skulle have et uddannelsesstilbud, men det drejer sig altså om 9.000 – er der 800, som har taget imod et sådant tilbud. Jeg anser det virkelig for et problem, at der er så få, der ønsker at modtage det uddannelsesstilbud, der lægges op til.

Regeringen har sagt gang på gang, og vi er enige med regeringen, at alle de, der har ønske derom, skal placeres og have chancen for at skifte branche. Derfor vil vi gøre alt, og det konservative folkeparti vil stå bag regeringens ønske om at få det til at gå længere ud i græsrodderne, så flere ledige får lyst til at gennemføre en efteruddannelse og en omskoling, så vi får mulighed for at få dem i beskæftigelse i de erhverv, hvor der er muligheder, for de er der jo.

Som fru Jytte Andersen rigtigt nævnte det i sit indlæg, er et af de større problemer kvinderne på arbejdsmarkedet. Jeg synes egentlig, at regeringen er kommet meget heldigt fra her for nogle måneder siden at gennemføre et lovforslag, som går ud på, at man nu kan få kompetencegivende uddannelse i større omfang end tidligere. Det giver disse mennesker chancen for, allerede den første dag de er ledige, at påbegynde en kompetencegivende uddannelse. Om så det er 8.-9. klasse, vil det kunne gennemføres i den lediges tid såvel om dagen i et antal timer som om aftenen. Hvis man kombinerer disse ting, er chancerne til stede for, at alle erhvervsvejledere, hvad enten det er på socialområdet, eller det er på arbejdsmarkedsområdet, eller det er på uddannelsesområdet, har mulighed for at gennemføre en vejledning, således at de mennesker, som kommer ud i ledighed, kan blive hjulpet ind i den uddannelsesgren, hvor der er pladser, og hvor de har muligheder for at gennemføre en uddannelse. Det synes jeg der er perspektiv i for de ledige, og vi er derfor meget tilfredse med den udvikling, der har været lagt op til.

Vi må ved denne lejlighed sige til Arbejdsgiverforeningen, at vi er meget glade for den ordning, man har lagt op til med en kampagne for at skabe bedre uddannelsesmuligheder og flere praktikpladser, også for at sikre, at der er flere kvinder, der kommer i job. Det er vi glade for, for vi kan se på tallene, at passive løsninger ikke duer på dette felt. Kvindernes chance er, at vi alle i fællesskab skaber den dynamik, der skal til for, at de får mulighed for at komme ind i erhvervslivet igen. Derfor er vi meget tilfredse med Dansk Arbejdsgiverforenings forslag og kampagne, som er sat i gang.

Der er selvfølgelig en lang række ting, som jeg godt forstår de ledige kan være utilfredse med, og derfor var jeg meget tilfreds med arbejdsministerens bemærkninger om, at man vil forenkle arbejdsløshedsforsikringsområdet på det administrative plan, men også de regler, som er stillet op. Derfor må vi hilse med tilfredshed, at Bonnerupudvalget snart vil afslutte sit arbejde, således at vi kan komme i gang med fejludbetalingsproblemet, finansieringsproblemerne og forenklingen.

Vi er også tilfredse med, at arbejdsministeren lægger op til, at ved, at man justerer finansieringssystemet, er der ikke tale om en ny besparelse på arbejdsmarkedsområdet. Der er tale om, at vi skaber en situation, hvor den enkelte får en mere rationel løsning af sin finansiering på arbejdsløshedsområdet.

Det konservative folkeparti hilser med tilfredshed arbejdsministerens redegørelse her i forespørgselsdebatten og vil sige til oppositionen: kan vi nu ikke få arbejdstøjet på og se mere konstruktivt på, hvordan vi hjælper de ledige, ikke som ledige, men som beskæftigede i det danske samfund?

(Kort bemærkning).

Ole Henriksen (SF):

Det er et spørgsmål til hr. Bo Kristensen, som med sin sædvanlige optimisme også prøvede at nedgøre virkningerne for de arbejdsløse af nedskæringen af understøttelserne. Det lyder nærmest, som om hr. Bo Kristensen mener, at man kan leve af optimisme, også når man er arbejdsløs. Selv om man motiverer, at der har været en lavere inflationstakt, er det så ikke rigtigt, at den disponible realløn eller købekraften for de ar-